

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Keskeny és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lukács Imre ügyvéd ()) által képviselt () felperesnek a Zöldiné dr. Kormány Margit jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve ()alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. december 9. napján kelt 5.K. 20.624/2010/14. számú ítélete ellen a felperes ellen 15. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Veszprém Megyei Bíróság 5.K.20.624/2010/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A 36.000 Ft (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes elsőfokú szerve a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény és a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 5. számú melléklet 9. pontja alapján felülvizsgálta a felperes által 2007. és 2008. években igénybe vett helyi szervezési intézkedésekhez kapcsolódó többletkiadások támogatásának megalapozottságát.

A helyszíni ellenőrzéssel egybekötött revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatot az alperes - a 2010. március 26. napján kelt ÖF/1437/2009.számú határozatában - megváltoztatta, kötelezte a felperest 7.466.699 Ft központi költségvetésből jogtalanul igénybe vett támogatás, és az ehhez kapcsolódó kamatok visszafizetésére. Az alperes határozata a következőket tartalmazza: A felperes az iskola és az óvoda vonatkozásában 2007. január 1. és 2008. december 31-e

között három ütemben négy munkavállaló álláshelyének megszüntetésére nyújtott be támogatás iránti igényt. A felperes az intézményi létszámokról nem vezetett pontos naprakész nyilvántartást, az önkormányzati rendeletekben és képviselő testületi határozatokban szereplő létszámadatok a pályázat benyújtásakor és az elvégzett módosítások után sem egyeztek meg a valósággal. A létszámnövekedéseket a felperes a pályázatokban nem jelezte és nem indokolta egyik ütemben sem, ezért a helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben szereplő adatokat kellett és lehetett figyelembe venni annak vizsgálatánál, hogy megvalósult-e vagy sem a felperes által pályázatban vállalt létszámcsökkentés. Ezekből pedig az állapítható meg, hogy az iskola és az óvoda vonatkozásában a pályázatban vállalt négy fő helyett, mindössze egy fő létszámcsökkentésre került sor. Az óvodában ugyanis a vizsgált időszak kezdetén és végén is ténylegesen 9 fő volt foglalkoztatva, az iskolánál pedig a vizsgált időszak kezdetén a létszám 16 volt a végén pedig 15, tehát mindössze 1 személy tekintetében valósult meg létszámcsökkentés, ezért a felperes 3-mal több személy kapcsán nyújtotta be igényét. A pályázattal érintett személyek azonosítója 121/2001., 53/1995., 102/1997., a pályázattal érintett időszak 2007. II. üteme, 2008. I. üteme, illetve 2008. II. üteme volt amelyekben, két dolgozó az iskola, egy pedig az óvoda részéről került megjelölésre, és az ezekre kifizetett összeg összesen 7.466.699 Ft volt, amit a felperes jogosulatlanul vett igénybe, ezért ennek visszafizetésére köteles.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértésre, vitatta az érdemi döntés jogalapját, a határozatokban megállapított tényállást, és az abból levont ténybeli és jogkövetkeztetéseket is. Kifejtette, hogy a létszámleépítés megvalósította, támogatással megszüntetett álláshelyeket nem állított vissza. A korábbi, de a korrigált tényadataiból is az állapítható meg, hogy eleget tett a Kvtv.-ben és a helyi önkormányzatok és több célú kistérségi társulatok létszámcsökkentési döntéseivel kapcsolatos egyszeri költségvetési támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának és elszámolásának részletes feltételeiről szóló 4/2007.(III.20.) valamint a 15/2008. (III.27.) ÖTM rendeletekben (a továbbiakban: ÖTMr.) foglaltaknak, ezért az igényelt támogatást jogszerűen vette igénybe.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A Kvtv. 5. számú melléklet 9. pontja értelmében a támogatás feltétele, hogy az önkormányzati, illetve több célú kistérségi társulási szintű létszámcsökkentéssel kapcsolatban meghozott döntés egyidejűleg az álláshely megszüntetését is jelentse. Az ÖTMr - ek szerint is a legfontosabb követelmény, hogy az igénylő által

becsatolt rendeletekből és képviselő testületi határozatokból a létszámcsökkentés kimutatható legyen. A támogatás jogszabályi feltételei tehát csak akkor valósulnak meg, ha a létszámcsökkentés együtt jár az álláshely tényleges megszüntetésével, ebből pedig az következik, hogy a dolgozói létszám a ténylegesen alkalmazott munkavállalók számát jelenti, és a betöltetlen álláshelyeket a létszám szempontjából figyelmen kívül kell hagyni.

Az alperes helyesen állapította meg, hogy az iskola és az óvoda összlétszáma a munkaviszonyban állókra figyelemmel 2007. január 1.-én 28, 2008. december 31-én pedig 27 fő volt, ebből következően jogszabálysértés nélkül tette meg azt a megállapítását, hogy az iskola létszáma az érintett időszakban ténylegesen 1 fővel csökkent, de a felperes 3 fő után nyújtotta be támogatási igényét. Mivel a pályázatban vállalt létszámcsökkentésre nem került sor, az alperesi határozat csak a pályázatban nevesített személyek vonatkozásában rendelkezhetett visszafizetési kötelezettségről figyelemmel arra is, hogy a felperes által sem vitatottan a rendeletekben és a képviselői testületi határozatokban szereplő létszám adatok a pályázatok benyújtásakor és az elvégzett módosítások után sem egyeztek meg a valósággal. Az előzőekben részletezettek miatt alperes jogszerűen kötelezte a felperest a 121/2001., 53/1995., és a 102/1997. azonosítójú dolgozók kapcsán kifizetett 7.466.699 Ft támogatási összeg visszafizetésére. Az ügyintézés elhúzódása jelen esetben nem hatott ki az ügy érdemi eldöntésére, mert a jogosulatlanul felvett összeg után az alperes a késedelmi kamatot az igénybevétel napjától 2009. augusztus 30-ig terjedő időszakra írta elő, tehát e körben a felperes terhére érdeksérelem nem állapítható meg.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, vagy a hatályon kívül helyezés mellett a megyei bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Érvelése szerint a peres eljárás során bizonyította, hogy ténylegesen végrehajtotta az álláshelyek megszüntetése tekintetében vállalt kötelezettségét, mivel az iskolánál nyilvántartott álláshelyek száma 2007. január 1-én 18 fő, 2008. december 31-én pedig 15 fő volt. Hangsúlyozta azt is, hogy abban az esetben, ha az üres álláshelyeket figyelmen kívül kell hagyni, akkor a kezdő létszám 17 a záró pedig 14, tehát ez is 3 fő létszámcsökkentést mutat. Előadása szerint a 121/2001. azonosítójú alkalmazottjának kapcsán 2007. II. ütemben nyújtott be kérelmet, amelynek pozitív elbírálása után 2008. február 28-án a közalkalmazotti jogviszonyt is megszüntette, 102/1997. számú azonosítójú közalkalmazott munkaviszonyát pedig 2009. február 28-án szüntette meg, és e megszűnéssel kapcsolatosan 2008. II. ütemében nyújtotta be a támogatás iránti kérelmét, tehát mindkét azonosítójú dolgozó kapcsán az álláshelyeket, a munkakört, a munkaviszonyt, a foglalkoztatotti megszüntette. A 3/1989. azonosítójú közalkalmazott

jogviszonya is csak 2008. december 31-ig állt fenn, tehát az alperesi megállapítással ellentétben ez esetben is jogszerűen járt el. Az 53/1995. azonosítóval foglalkoztatott közalkalmazott munkaviszonyának megszüntetésére 2008. június 10. napjával került sor és ezzel egyidejűleg az álláshely is megszüntetésre került, erre új dolgozót nem vett fel. Kifejtette, hogy a létszámadatok kimutatásában megvalósult téves - értelmezési- gyakorlata, illetve a korábbi számszaki tévedései és az emiatti eltérések érdemben nem relevánsak. A megyei bíróság tévesen értékelte ügy érdemi eldöntésére ki nem ható jogszabálysértésnek azt, hogy az alperes 7 hónapot meghaladó időtartam után hozta meg határozatát. Az ítéleti tényállás kapcsán tehát arra hivatkozott, hogy az ellentétes a szolgáltatott bizonyítékokkal és iratokkal, téves ténybeli és okszerűtlen jogkövetkeztetéseket tartalmaz, emiatt a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak, és figyelmen kívül hagyja a Ktv. és az ÖTMr-ek szabályait, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. § (3) bekezdés g) pontját is.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás felvételének, bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275. §-a, BH.2002.29.)

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség. (BH 1994. 622., BH 1998. 401.)

A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az alperes és a megyei bíróság is iratszerűen rögzítette, hogy a felperes képviselő testülete által alkotott rendeletekben és határozatokban szerepeltetett összes és intézményenkénti létszám több esetben nem egyezett meg a helyszíni ellenőrzéskor megállapított munkaügyi, illetmény számfejtési dokumentumokkal is egyeztetett tényleges, valós adatokkal, és ezt a felperes maga sem vitatta. Azt, hogy a rendeletekben és képviselő testületi határozatokban szereplő

létszámadatok a pályázatok benyújtásakor és az elvégzett módosítások után sem egyeztek meg a valósággal, a VES/10285/2009. számú jegyzőkönyv mellékletét képező kimutatás, továbbá az alperes által perben becsatolt okiratok, így a 13. számú 2010. október 13-án kelt előkészítő irat mellékletét képező kimutatás is igazolja, amelyekkel szemben a felperes a perben ellenbizonyítást nem ajánlott fel.

A megyei bíróság - a felperes érvelésével ellentétben - nem hagyta figyelmen kívül a ÖTMr-ekben foglalt azon követelményt, mely szerint a rendeletekből és képviselő testületi határozatokból kimutathatónak kell lennie a tényleges, a valóságban bekövetkezett létszámcsökkentésnek. A rendelkezésre álló iratok szerint az óvoda esetében az 53/1995. azonosítójú munkavállalót 2008. január 9-én kelt jogviszony megszüntető okirat szerint felmentették, 2008. április 11-től munkavégzési kötelezettség alól mentesítették, és jogviszonya 2008. július 10-el szűnt meg. E személy ruházati eladói végzettséggel dolgozott konyhalányként. A mentesítést követően azonban - a rendelkezésre álló adatok szerint - 2008. április 21-én az óvodába új munkavállalót vettek fel, aki vendéglátói-, eladói-, kozmetikai és vegyicikk eladói végzettséggel rendelkezett, és szakács munkakörbe került. E tényekből, továbbá a jegyzőkönyv mellékletéből megállapíthatóan a vizsgált időszak elején és végén is 9 fő dolgozott az óvodában, tehát itt valós, tényleges létszámcsökkentést megállapítani nem lehet.

Nem vitásan megszüntetésre került a 121/2001., és a 102/1997. azonosítójú munkavállalók munkaviszonya. Rámutat azonban a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a 102/1997. azonosítójú személy munkaviszonyának megszüntetésére 2009. februárjában került sor. A vizsgált időszakban, azaz a pályatokkal érintett időben továbbá az iskolában 2007. január 1-én 16 munkavállaló állt munkaviszonyban, 2008. december 31-én pedig 15, tehát csak 1 fővel csökkent a létszám. A vizsgált időszakban - a rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan - különböző változások történtek a munkavállalók esetében, de az intézmény tekintetében tényleges létszámcsökkentésre csak 1 fő kapcsán került sor, és a felperes 3 után nyújtotta be támogatási igényét. Mindezekből pedig az következik, hogy a pályázatokban vállalt tényleges létszámcsökkentés nem történt meg, ezért az alperes csak a pályázatban nevesített személyek tekintetében rendelkezhetett a már korábban kifizetett összeg kapcsán a visszafizetési kötelezettségről.

Az alperes nem vitásan megszegte a Ket. 33. § (3) bekezdés g) pontjában foglalt határidőkre vonatkozó jogszabályi rendelkezést. A megyei bíróság azonban helytállóan mutatott arra, hogy ez nem jár jogvesztéssel.

Az alperes a jogosulatlanul felvett támogatás összege után a

késedelmi kamatot az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 64/B. § (2) bekezdése alapján állapította meg, ezért az időmúlás, a határidő túllépés nem eredményezett a felperes számára hátrányos jogkövetkezményt, tehát nem állapítható meg olyan, az ügy érdemi eldöntésre is kiható, lényeges eljárási jogszabálysértés, amely alapot adhatna a keresettel támadott határozatok hatályon kívüli helyezésére. (Ket.111.§ (1) bekezdése.)

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben jogszerű, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékkal kapcsolatos ítéleti rendelkezés pedig - a felperes személyes illetékmentességére figyelemmel - a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ban foglaltakon alapul.

Budapest, 2011. november 10.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**